

16) (23)

Saint Cyprien 21-III-1939

Estimada Maria meua:

Aquest ma-
ti no he trobat carta teua. Per la tarda
tomarè a correus desafiant el fort vent
val que no s'amanyaque, tot el contrari
s'huracana més i més. Aquesta nit pas-
sada era imponent. Semblava talment
que se'ns enduia amb la barraca i
tot. Si no fos el temps, altra cosa se-
ria l'estar ací. Creu que estic ben aita-
balat i els nervis volen incontrolar-se
però no perdo la serenitat per evitar-ho
car com et deia en una anterior si et
deixessis decaure seria pitjor, per les
condicions de vida que hi ha, ca, de perdre
la salut. Estiguis, però tranquil·la. Vull
conservar la serenitat i els nervis pen-
sant en tu, pensant en el dia, que no
puc trigar, que ens reunim novament
i aquesta vegada per a no separar-nos
mai més, mai més. Ho sentes?

Alviri he vist a en Salomó de Reus
i m'ha donat l'adreça de casa seva com
panya. Prent-ne nota per que t'enteng
ressaver;

Francesca Barberà de Salomó
Colònia Espanyola
Camp Jules Ferry
Calais
(Pas de Calais)

De les altres notes, que m'enviares,
en anteriors lletres, no he pogut loca-
litzar a cap dels interessats.

Alviri et, que ací un dels quèques
i segons diuen manifestà que la sortida
de la llista en la qual vaig inclòs, estava
tramitant-se i que no desesperés ningú
malgrat ésser cosa llarga, que ell preci-
sà per uns quinze dies. No sé perquè
però perdem confiança amb les gestions
foranes. La situació internacional in-
dubtablement que juga molt en el nos-
tre cas. El més vergonyós de tot és el
cas del camp d'intellectuals que resulta

ria ésser un trino de les nits, malgrat se-
gons ens diuen que a Montfeliu, en un
castell hi han estat traslladats intel·lectuals
d'altre camps. Vergonyós per l'aban-
do' en què ens té l'executiva de la tete
que ve ací en omple d'il·lusion, il·lu-
sions que nosaltres escampem per veure
passar els dies sense que arribin noves d'ell,
i sembla talment com si l'aguessin
fugit d'aquet món del vius.

Campeger, per fora, vivint epli-
didament de la solidaritat de la tete.
Aino, Serafin, Camina, etc. etc. i no fan
res de positiu i' ens deixen en una posi-
ció ben poc airada. Fhi ha el cas d'en
Tàbrega que encara no ha estat recla-
mat, malgrat les vegades que se'ls ha
dit que treballarem en aquest sentit.

No sé però sembla que a Europa volen
començar les castanyes. Si les coses no
canvien tots els preparatius són en aquest
sentit. Cas que comencesin les hostes
seria qüestionat cas que ens invitessin a sor-

tu, no perdre temps. Jo ja ho saps un
ve bo per anar a fer guerra i segura
ment que seré declarat inútil total cā,
que s'enquadrā als exiliats per entrar
Franco a la guerra. Bé, però aixó sōn
suposicions i divagacions que de moment
no compten.

M'alegro que la
dona de'n Miret hagi localitzat al
seu home. Diguis a la de'n Sabatè que
no pateixi. La mainada ha estat bé
rebuda i millor agra. i la no tan
lar sabrà on é' trobar.

Saluda a tots els
fetistes d'aquí. Diguis a la Pons
que esperen noves senes i ens con-
ti llurs impressions. Tots els cata-
lans al revés dels castellans, ens tro-
vem en el camp. Tot sigui per
a donar exemple

T'estima molt i molt el teu

Fàbrica dir que ho faig
massa fort i que t'atalalair amb tanta
escriptura

Plaça.
